

آیت‌اللهی که جلوی تخریب بقیع را گرفت!

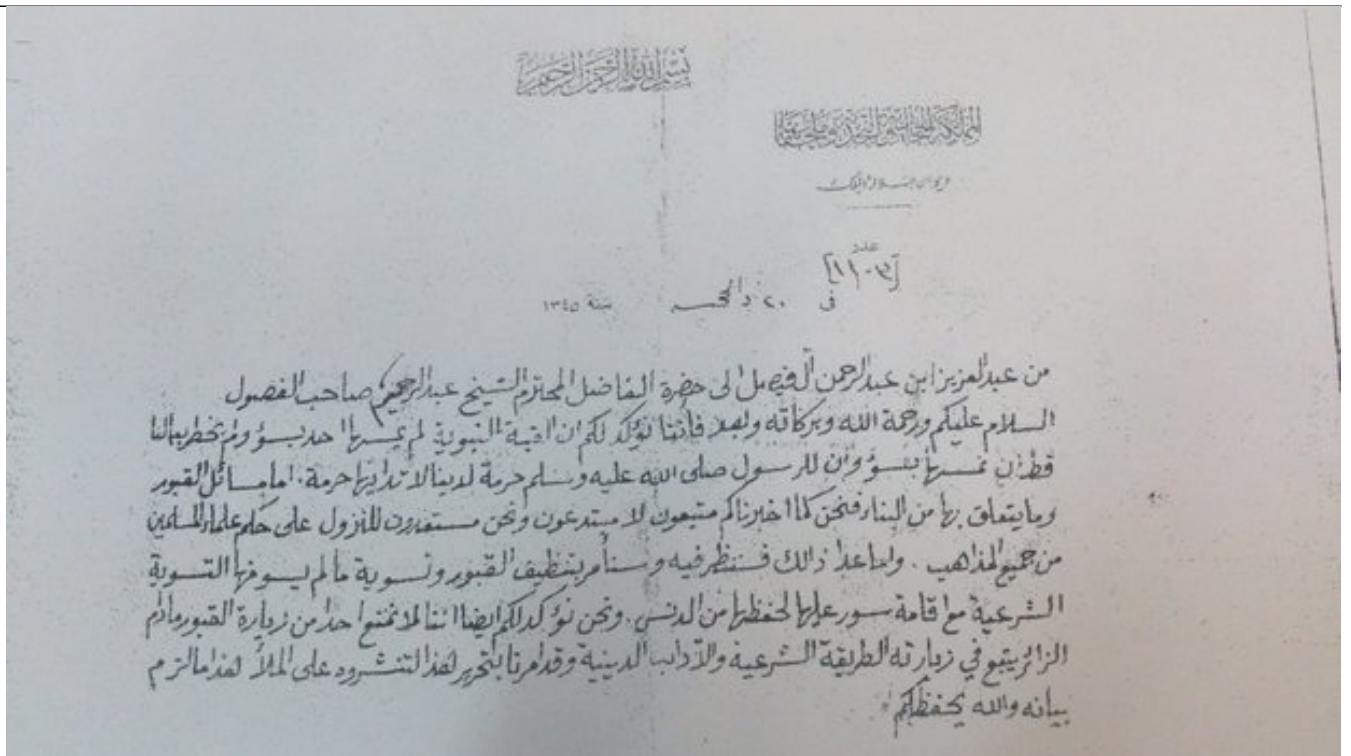
۳ مرداد ۱۳۹۴ ساعت ۱۳:۱۹

چه شد که وهابیان پس از تخریب بقاع بقیع، صورت قبور امامان و برخی از صحابه و تابعین را حفظ کردند؟ چرا وهابیان این بخش بقیع را مانند قسمت‌های دیگر بقیع صاف نکردند؟

پس از تسلط وهابیان، مسلمانان از رفتن حج خودداری کردند. در این میان، یکی از روحانیون تهران در سال ۱۳۴۴ (یا ۱۳۴۵) ق با نام آیت‌الله شیخ عبدالرحیم صاحب فصول حائری آنوه مرحوم شیخ محمد حسین حائری اصفهانی، صاحب فصول که بواسطه تالیف کتاب مشهور «الفصول» در اصول فقه خاندانش به این اسم، مسمی می‌گردند [همراه حدود هزار نفر از راه شام عزیمت حج کرد. عبدالعزیز سعودی (پادشاه عربستان) از این حرکت استقبال کرده و سعی کرد با استقبال از آنان نشان دهد که مشکلی با سایر مسلمانان ندارد و چنین نیست که آنان را کافر بشمارد. به هر روی این عالم دینی، در بحبوحه ماجرای منازعه وهابیان با مسلمانان به همراه شمار زیادی ایرانی راهی حج می‌شود.

پس از فراغت از حج، عبدالعزیز نماینده خود را برای عرض تبریک و تقاضای بازدید معظم له فرستاد و ساعتی را برای ملاقات وعده دادند. در آن ملاقات آیت‌الله فصولی حائری خطاب به عبدالعزیز گفتند: آیا تمام اصلاحاتی که منظور داشتید تمام شد، فقط خراب کردن قبور ائمه بقیع مانده بود؟

گفتنی است که این ملاقات و در واقع این سفر حج یکسال بعد از ماجرای خراب کردن قبور بقیع بوده که هنوز آثار قبور باقی بود و اگر آن سال مبادرت به ترمیم نمی‌شد امروز هیچ اثری از محل قبور باقی نبود. عبدالعزیز در پاسخ گفت: راست می‌گویید، ولی اینکار را من نکردم. این عمل به تحریک سفیر ایران (که مسلمان نبوده و یکی از مسالک فاسد را داشته) انجام شد (اشاره او به پدر هویدا یعنی میرزا حبیب‌الله پسر آقا رضا قناد شیرازی بهایی بود که آن زمان در جده مقیم بود و سرپرستی حجاج را داشت). آیت‌الله فصولی ضمن تأکید بر این که این شخص دشمن مذهب شما و ما است از او می‌خواهد تا به این امر رسیدگی کند. مَلِک قبول کرده و وعده می‌دهد که صورت قبور را تجدید کند. و چنین کرد، چنان که تا حال باقی است.

در این وقت شیخ عبدالرحیم فصولی پیشنهاد کرد که ملک دو صُفّه مسدّس از سنگ مرمر بسازد. یکی بالاتر باشد که صورت قبور روی آن باشد. یکی پایین تر که مردم بایستند و زیارت بخوانند. در اطراف این صغه بزرگ طاق نماهایی از سنگ مرمر ساخته شود که فقط برای استراحت و نشستن مفید باشد ولی جای خوابیدن یا سکونت نباشد. ابدا طلا و نقره هم در آنها بکار نرود. ملک، این نقشه را ظاهراً می پذیرد.

پس از رفتن، عبدالعزیز دستور می دهد تا متن آنچه بر آن توافق شده است روی کاغذی مارک دیوان جلاله نوشته و ثبت شود و برای آیت الله فصولی ارسال شود.

در هشتم شوال سال ۱۳۴۴ هجری قمری پس از اشغال مکه، وهابیان به سرکردگی عبدالعزیز بن سعود روی به مدینه آوردند و پس از محاصره و جنگ با مدافعان شهر، سرانجام آن را اشغال نموده، مأمورین عثمانی را بیرون کردند و به تخریب قبور ائمه بقیع و دیگر قبور هم چنین قبر ابراهیم فرزند پیامبر اکرم - صلی الله علیه و آله و سلم - قبور زنان آن حضرت، قبر ام البنین مادر حضرت ابوالفضل العباس - علیه السلام - و قبر عبدالله پدر پیامبر و اسماعیل فرزند امام صادق - علیه السلام - و بسیاری قبور دیگر پرداختند. ضریح فولادی ائمه بقیع را که در اصفهان ساخته شده بود و روی قبور حضرات معصومین امام مجتبی، امام سجاد، امام باقر و امام صادق - علیهم السلام - قرار داشت را از جا در آورده، بردند.

